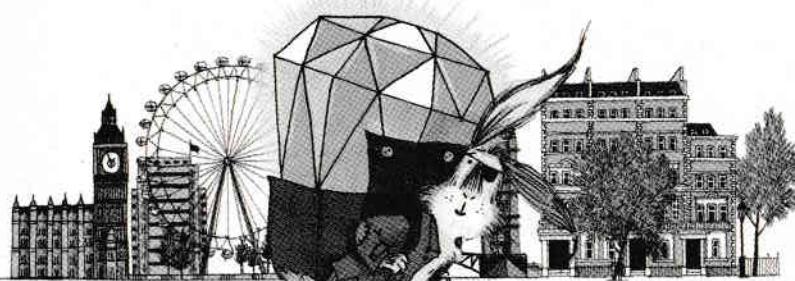

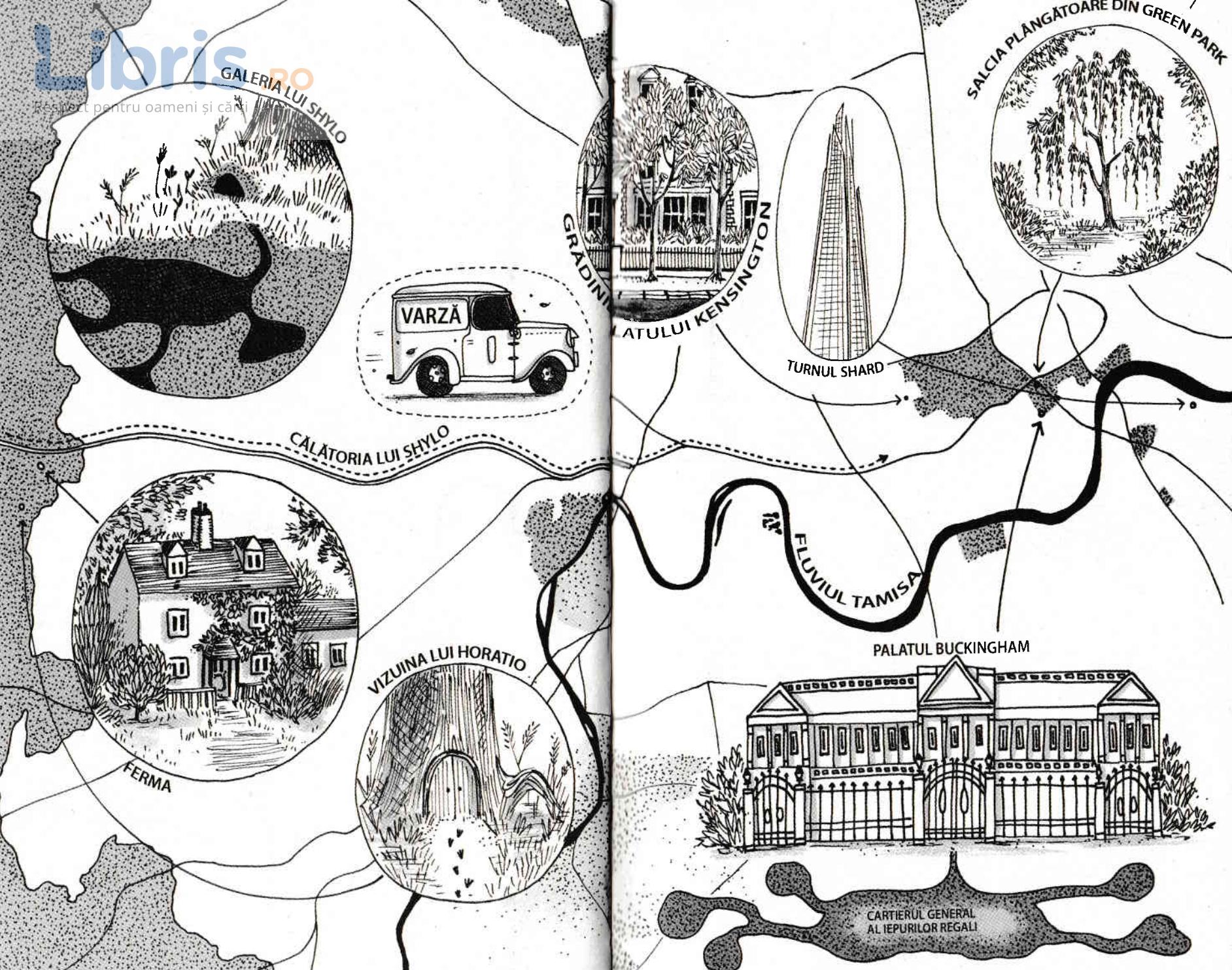
SANTA
MONTEFIORE

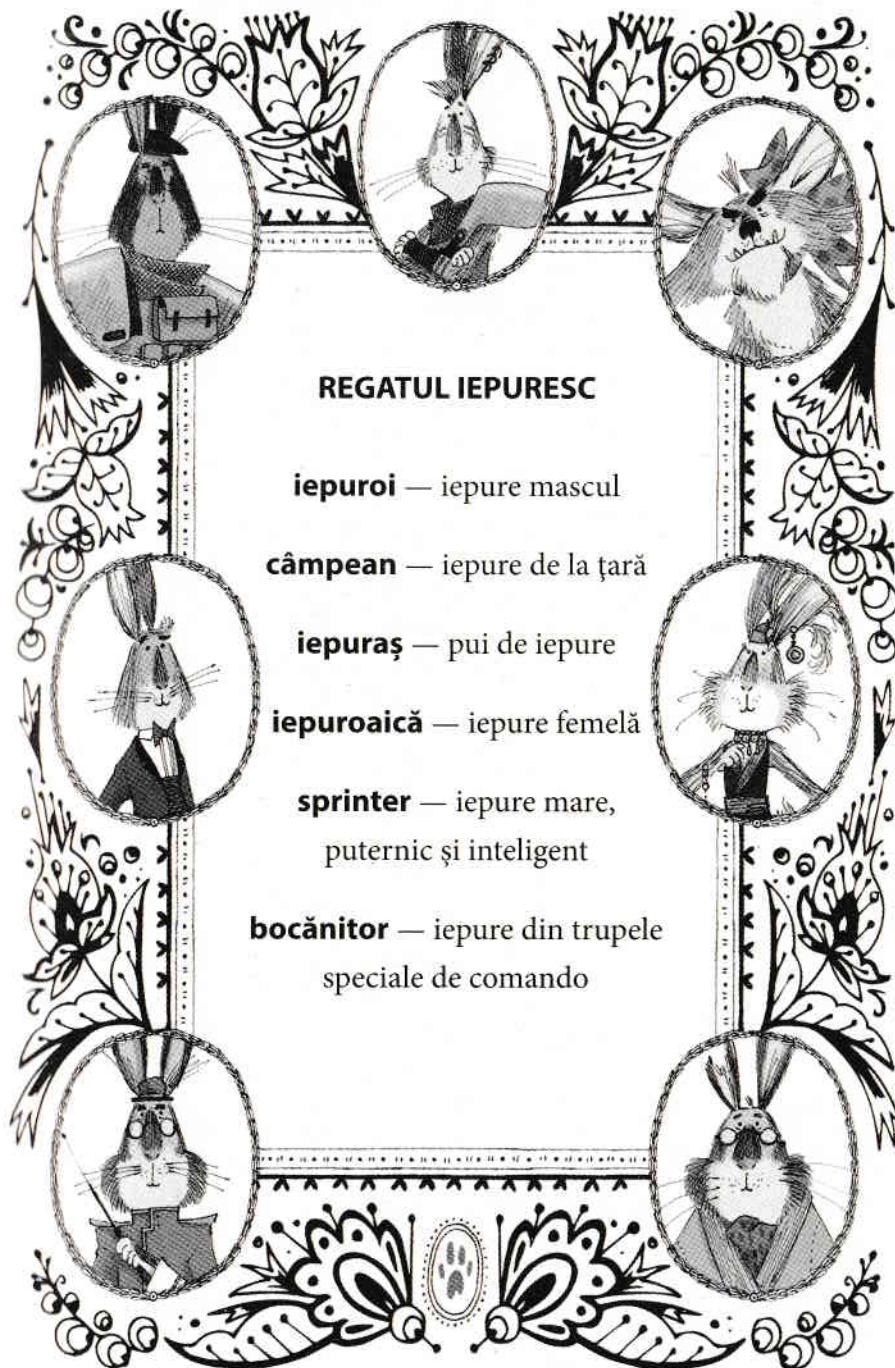
SIMON SEBAG
MONTEFIORE

**ORDINUL
IEPURILOR
REGALI
DIN LONDRA
GOANA DUPĂ
DIAMANT**

Ilustrații de KATE HINDLEY

REGATUL IEPURESC

iepuroi — iepure mascul

câmpean — iepure de la țara

iepuras — pui de iepure

iepuroaică — iepure femelă

sprinter — iepure mare,
puternic și intelligent

bocănitör — iepure din trupele
speciale de comando

CAPITOLUL UNU

Începuse să urle o alarmă și luminile se aprinseră! Valeții fugeau, iar servitoarele tipau! Câinii regali lătrau, iar polițiștii îmbrăcați în negru alergau să vadă ce se întâmplă! Lumini albastre de girofar clipeau intermitent...

La palatul Buckingham era agitație mare!

Dar Shylo Coadă-Arămie, cel mai mic dintre iepurii regali, care trebuia să păzească palatul, dormea în post. Auzi ca prin vis un zgomot slab de alarme și tipete, dar nu se clinti. Se cuibărise în faldurile draperiei de catifea, peste una dintre perdelele regale, care serveau perfect ca hamac, și tocmai visa ceva frumos, despre un iepuraș mic și firav de la țară, care ajutase la dejucarea unui complot mărșav pus la cale de temuții Ratzi împotriva reginei Angliei. Drept recompensă, iepurașul fusese invitat să intre în rândurile Iepurilor Regali din Londra, un ordin

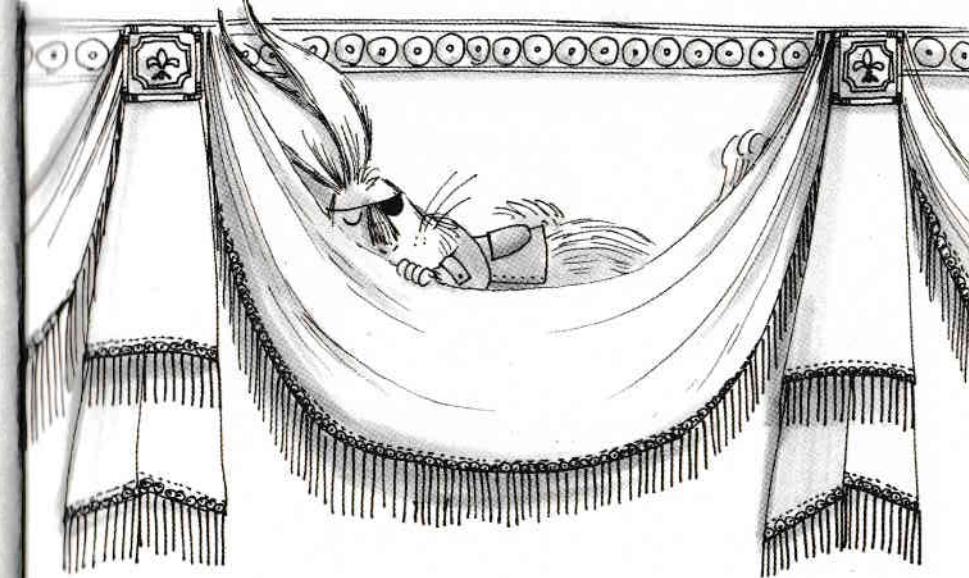
Shylo mâncașe mult prea mult la masa de prânz — cum să refuze el o a treia porție, când varza era una dintre mâncărurile lui preferate? — și, cu burta plină, i se făcuse al naibii de somn. Așa că, deși își propusese să închidă numai puțin ochii, dormise aproape tot timpul cât fusese de gardă...

Însă, de la atâtă tărăboi, iepurașul începu să se dezmeticească încet-încet.

— Opriți alarma aia infernală! mormăi el în timp ce zgometul îi zgâria timpanele sensibile.

Apoi se ridică în capul oaselor și, cocoțat pe draperie, privi în jos cu ochiul cel bun (celălalt, vă amintiți, era acoperit de un plasture roșu pentru a-i corecta strabismul). Lui Shylo i se strânse stomacul de spaimă când văzu ce vânzoaleală era pe ușile duble din capătul opus al sălii consiliului. Își dădu seama că se întâmplase ceva grav.

Din faldurile draperiei unde se ascundea, văzu că regele și regina erau escortați de ofițeri de poliție în Sala Diamantului aflată în celălalt capăt al corridorului. Poate ști și voi că bijuteriile coroanei sunt păstrate sub pază în Turnul Londrei — *toată lumea* știe! Ce nu știți este că Diamantul Siberian, fiind extrem de valoros, este păstrat într-o cameră specială din palat, lângă apartamentele private ale reginei.

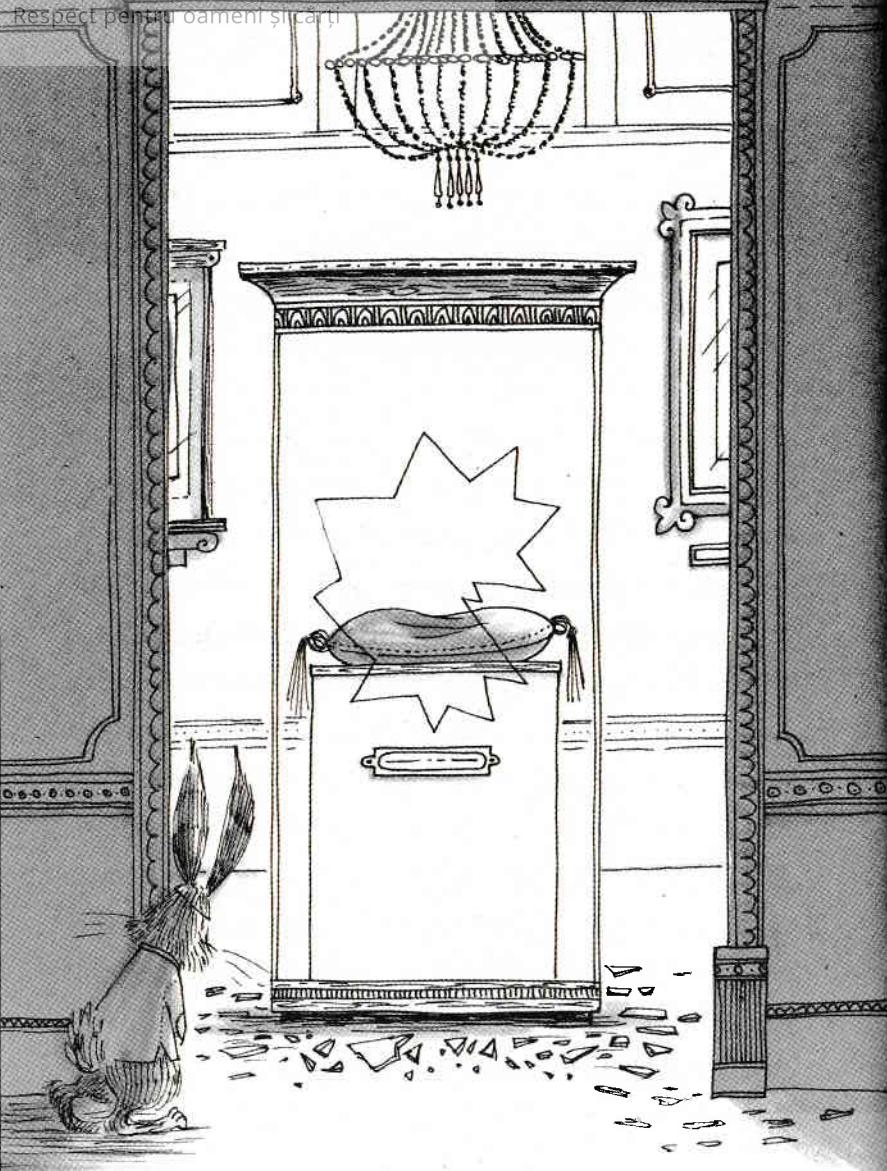

Shylo se înspăimântă. *O, nu*, se gândi el și urechile i se pleoștiră pe frunte. *Nu diamantul...*

Dându-și seama că era datoria lui să investigheze, țopăi de pe o galerie pe alta. Se opri o clipă când trecură în fugă niște valeți panicați și niște agenți de la serviciile secrete, apoi se lăsă să alunece pe draperie până pe podea și fugi pe covorul roșu ca să se ascundă în spatele ușii. Se uită pe corridor spre Sala Diamantului, unde se desfășura grozavia.

Regele privea furios; regina stătea încruntată; ofițerii de poliție clătinau din cap cu un aer grav; secretarul personal, Sir Marmaduke Scantum, își frământa mâinile; Lady Araminta Fortescue, doamna de onoare a reginei, arăta cu degetul... Shylo se uită în direcția în care arăta ea și în sfărșit înțelese de ce era atâtă zarvă. În jurul unei vitrine

erau numai cioburi de sticlă; pe pernuță din centrul ei nu mai era nimic... Diamantul Siberian DISPĂRUSE!

Shylo clipi, neverindu-i să creadă ce vedea. Precis că visa. Se rugă la Marele Iepure din cer să fie aşa și se ciupi ca să fie sigur.

Ooo! A durut!

Nu visa. Cineva se strecurase înăuntru și furase famosul Diamant Siberian, iar el dormise în tot acest timp...

Diamantul Siberian, dragă cititorule, nu era un diamant oarecare, era cel mai mare și cel mai frumos din lume, și nestemata preferată a reginei. și asta nu datorită dimensiunii sau valorii lui, ci a ceva mult mai grozav. Această piatră prețioasă era imperfectă, ceea ce însemna că avea multe linii, unduri și zgârieturi în interior, iar când te uitai prin ea, vedeați munți, râuri sau corăbii pe mare în aceste imperfecțiuni, la fel cum vezi norii în diverse forme.

Ce nu știa nimeni, nici chiar iepurii regali, era că, de fiecare dată când regina se uita prin diamant, lucru pe care îl făcea ori de câte ori se simtea puțin obosită, vedea în el o căsuță simplă, în mijlocul unei păduri, iar ea era în grădină, îngrijind tufele de trandafiri și bucurându-se de albine ca o femeie obișnuită care duce o viață obișnuită. Privelîștea o liniștea și o făcea să se simtă fericită, permitîndu-i să evadeze pentru scurt timp din tumultul unei vieți adesea obositore și pline de îndatoriri (să fii regină nu înseamnă doar să te plimbi cu caleașca și să porți coroană).

O dată pe an, de 1 mai, regina permitea ca Diamantul Siberian să fie dus în Turnul Londrei și expus pentru public

în timp de numai o săptămână. Mii de oameni stăteau la rând să admire superba piatră prețioasă în vitrina cu geamuri antiglonț, din care se presupunea că este imposibil de furat.

La palat era păstrat într-o vitrină similară, considerată sigură, dar până și vapoarele imposibil de scufundat se scufundă uneori, iar acum Shylo înțelese că și diamantele imposibil de furat pot fi furate.

Se uită cu tristețe la regina care începu să plângă și pe care regele o consolă. Chinuit de remușcări, lui Shylo i se pleoștiră urechile și se rușină până în vârful lor pentru că dormise în timp ce avea loc acest jaf scandalos. Era numai vina lui. Of, cât ar fi vrut să dea timpul înapoi! Era atât de copleșit încât nici nu auzi mărâitul haitei de Corgi, câinii reginei, care îl zăriseră pe iepuraș și se apropiau tiptil de el. Nimic nu le plăcea mai mult decât iepurii grași și suculenți, dar chiar și un iepure sfrijit și osos ca Shylo era bun la o adică.

Deodată, iepurașul simți un damf de câine — el avea nu doar auzul bun, ci și un nas extrem de fin (din fericire). Se uită în lungul corridorului și îi văzu pe fioroșii Corgi venind spre el.

Se uită repede în jur, căutând o cale de scăpare. Intrarea ascunsă spre labirintul de tunele secrete de sub palat era în cealaltă parte a corridorului, unde se lărgea și era expus.

Dar avea altă soluție? Putea să se cocoate iar pe draperia de catifea, deoarece câinii nu puteau să se cătere după el, dar nu era acum momentul să se ascundă: trebuia să se întoarcă neîntârziat în Marea Vizuină să-i informeze despre jaf pe iepurii regali.

Shylo privi în urmă la regina care plângea. Trista imagine stârni în el un val de curaj, ca un foc în stomac (fix acolo unde intraseră verzele). Își ținu respirația și o rupse la fugă pe corridor. Câinii erau foarte aproape și, pentru o clipă, îngheță de spaimă când îi văzu atât de fioroși. Messalina, șefa lor cu colți galbeni, începu să rânjească și să mărâie. Apoi mări viteza. Cu inima gata să-i sară din piept, Shylo se aruncă peste covor spre ghiveciul cu plante care ascundea intrarea în tunelul secret.

Câinii erau pe urma lui. Le simțea răsuflarea în blănăță. Cu o lăbuță tremurândă, se întinse în spatele unui ghiveci și împinse un panou ascuns în plintă. Ușa se deschise, iar Shylo se aruncă în tunel, răsuflând ușurat. Închise panoul în urma lui chiar când Messalina își vâri nasul umed în gaură, pe care și-l retrase apoi cu un scheläläit.

Shylo sări într-un jgheab și își dădu drumul să alunecă până în Marea Vizuină, care era casa iepurilor regali din Londra, acum și a lui. Era în siguranță, chiar dacă nișel cam zdruncinat.

CAPITOLUL DOI

— Pe unde umbli? întrebă calm marele general Nelson când Shylo năvăli în sala de război, gâfând și speriat de-a binelea.

Micul câmpean lăsa capul în pământ, patru namile de iepuri sprinter îl priviră încruntați, iar o ureche i se pleoști peste ochiul acoperit pentru că îi era îngrozitor de rușine că adormise în post și nu știuse de teribila infracțiune ce fusese comisă.

— Cât ai fost tu plecat, s-a furat Diamantul Siberian, spuse Laser, iepurele american de prerie, lovindu-se agitată cu biciul peste cizmele de piele. De unde știm asta? Nu de la iepurele regal care era de serviciu, ci am auzit alarmele sunând până aici, în Marea Vizuină, ne-am uitat prin periscoape și am văzut că polițiștii au împânzit palatul și toată lumea s-a strâns în Sala Diamantului.

Se uită la el cu ochii albaștri mijiji.

— Deci, unde erai, Shylo, când trebuia să stai de pază în palat?

Shylo nu știu ce să răspundă. Se tot codi și urechea cealaltă îi căzu peste ochiul cel bun. Făcu un efort să o ridice, pentru că altfel n-ar mai fi văzut deloc.

— Ei? Răspunde odată! tună Zeno, cu accentul lui jamaican, în timp ce și flexa mușchii imenși.

Shylo începu să tremure. Zeno era comandantul bocănitelor, forțele de elită ale iepurilor regali, era de cinci ori mai mare decât bietul Shylo și avea o înfațișare extrem de fioroasă.

Lui Shylo începu să-i tremure buza de jos.

— Diamantul este atât de mare încât deseori mă uitam în el ca într-o oglindă, spuse elegantul Clooney cu părul grizonant, care se tolăni într-un scaun, mângâindu-și mustătile și arătând incredibil de bine în smokingul său. Cu atâtea fațete, îmi reflecta imaginea de zeci de ori!

Se întoarse spre micul iepure.

— Deci, unde erai, Shylo? A fost furat în tura ta.

— Ei? întrebă marele general, ridicând o sprânceană.

Shylo înghiți în sec. Nu voia să recunoască faptul că adormise în post. *Nu putea* să recunoască una ca asta. Tocmai fusese primit în rândurile iepurilor regali. Cum să le spună că nu-și îndeplinise datoria, că era numai vina lui că diamantul fusese furat? Din fericire, blana îi ascundea

roșeață din obrajii în timp ce și muta privirea de la un iepure

regal la altul.

Respect pentru oameni și cărți

Chiar atunci, o voce suavă întrerupse liniștea:

— Oh là là! Cel mai frumos diamant din lume a DISPĂRUT?

Toți se întoarseră și o văzură pe Belle de Paw intrând în sală cu mersul ei grațios. Avea o blană bogată, de culoarea chihlimbarului, și purta o rochie vaporosă, liliachie și mici bijuterii șterpelite din camera reginei. („Are atât de multe, ce contează una în minus!” zicea Belle de Paw cu vocea ei melodioasă, cu accent franțuzesc.) Se apropie de masă, pășind în pantofii ei strălucitori, cu tocuri înalte, și flutură o lăbuță prin aer.

— De ce credeți că se află Shylo aici? Să ne informeze despre jaf, firește! Haideți să ne concentrăm pe lucruri importante, cum ar fi găsirea diamantului!

Shylo îi zâmbi recunoscător, iar ea îl privi cu ochii săi căprui strălucind de afecțiune.

Iepurii regali își întoarseră privirile de la micul câmpean spre Nelson. Shylo răsuflă ușurat.

— Nu este un diamant oarecare, spuse Nelson cu vocea lui gravă. Este legendarul Diamant Siberian. Vorbește-ne despre el, Clooney.

Auzindu-și numele, acesta se ridică de pe scaun și traversă camera, admirându-se în oglindă când trecu pe lângă ea.

